

[Morten Lange.]

ster vil se til, at studenterne har fulde rettigheder i alle stipendienævner på et hvilket som helst trin. Jeg anser det for den bedst mulige garanti for, at uddelingen kommer til at foregå efter de bedst tænkelige principper. Jeg ved, at det ved flere læreanstalter går forholdsvis fornuftigt til, hvad dette angår, men jeg er temmelig sikker på, at dette princip næsten ingen steder er ført ud i sin fulde konsekvens, og at det en hel del steder kan trænge til at blive udbygget.

Hvad angår redegørelsen i øvrigt, kan jeg ikke se, at den bragte så forfærdelig meget, som der kan være kontrovers om, vedrørende selve fordelingsmåden. Det er muligt, at den højtærede minister kunne være kommet mere ind på de forskelle, der findes mellem uddelingsmetoderne ved de forskellige læreanstalter, men jeg indrømmer, at dette i vid udstrækning er vævet sammen med den forskel, der også er på de forskellige studier; så nogen simpel redegørelse kan det ikke blive — det kan måske ende med at blive en mindre disputats, men en sådan kan man jo ikke forlange at få forelagt her. Jeg er dog ikke i tvivl om, at før vi bliver klar over naturen af disse forskelle, vil vi heller ikke fuldt ud kunne forstå, hvorledes loven skal komme til at virke, og hvorledes loven skal ændres.

Der blev her sagt meget lidt om de forskellige tilfælde af misbrug, der har været anført. Heller ikke jeg skal fordybe mig meget i dem, men blot nævne, at for hver enkelt gang, nogen har sagt misbrug, har det for mig været helt tydeligt, at visse problemer i høj grad har forårsaget disse misbrug, og hvis selve disse problemer bliver bragt ud af verden, er det højst sandsynligt, at misbrugene går samme vej.

Jeg var, allerede dengang loven om ungdommens uddannelsesfond var til revision, klar over, at undervisning på aftenseminarier og lignende aftenundervisning måtte fremkalde problemer over for uddannelsesfonden. Vi talte ganske kortfattet om det

i udvalget, men der var ingen, der kunne finde en formel, hvorefter man på retfærdig måde kunne støtte disse grupper, for det går ikke efter nogen simpel formel. Så vidt jeg kan se, er det netop det, at vi ikke har fået løst disse problemer på en klar og tydelig måde, der har fået sat noget skævt i gang. Jeg skal ikke placere ansvaret, men kun gøre opmærksom på, at vi meget tidligere kunne have forhindret, at der opstod sådanne misbrug.

Så har man været inde på sådanne klassiske benævnelser som scooterlegater; dem har jeg skam også hørt — det lyder vældig godt, hvis man citerer det. Jeg har prøvet en enkelt gang at grave i detaljer, og jeg har da også fundet en student, som havde købt en gammel scooter, der havde kostet 400 kr. — eller var det 500 kr.? Jeg tror nok, han har sparet disse penge ind det pågældende år, for han havde et værelse et sted langt ude i forstæderne, og han skulle rundt til 2-3 læreanstalter inde i byen. Jeg er helt sikker på, at han disponerede klogt; men selvfølgelig var det en scooter, og den er nøjagtig lige så god at lave rygter på; og den knalder sikkert meget højere end de nye, så den giver bedre basis for rygter. Jeg tror ikke, der er så forfærdelig meget kød på misbrugssnakken. Misbrug har en tendens til at blive omtalt. Jeg har i de områder, hvor jeg har føling med tingene, ikke set så mange tilfælde af misbrug, at det på nogen måde kan siges at være påfaldende typisk, men misbrug skal selvfølgelig udryddes, hvis man kan finde frem til dem — det er det, man har loven og bestemmelserne til.

Hvad angår fordelingsproblemerne, kom den højtærede minister ganske svagt ind på spørgsmålet om portionernes størrelse. Jeg er helt sikker på, at her ligger et problem, som vi, inden vi kan komme igennem med en virkelig diskussion angående ungdommens uddannelsesfonds fremtidige status, bliver nødt til at tage meget stærkere fat på. Nu sagde den højtærede minister så optimistisk, at der var en stadig stigende linje